

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXV. Amoris orbi amaritudinem describit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XXV.

Amoris orbi amaritudinem
describit.

1. *Pristinam felicitatem commemorat B. Virgo.*
2. *Queritur, quem complecti se credit, puerum
semper elabi.*
3. *Ab absente puero grassari in pectore suo flamas explicat, quibus velit immori.*

Quo rapior nunc orba Deo ? nunc orba parente ?
 Istud an est sanctis ritè litare focus ?
 Ergo tuli Solymae solemnia vota Tonanti,
 Hic ut emam castis improba damna sacris ?
 O ego, quàm felix pulchri modo non inis hares !
 Quàm mea tranquillis cymba cucurrit aquis !
 Dum ver suave rudi pueri prætorpuit ævo ;
 Qualia primævo termitæ pomatulit !
 Quàm placidi risus ; quàm dulcia vincula cello !
 Quàm blandis, memini, suavia tincta rosis !
 Ast imo sublapsa sinu spes auolat, eheu !
 Auolat, alternis non reditura viis.
 Sic fugit, ut fugiens oculos non fallat amantis.
 Specto, vel absentem lynceus ambit amor.
 Alba diu, nunc atra nouo cadit alea iactu ;
 Dum procul averso me Dens ore fugit.
 Fallor ? an ille redux me mollibus implicat vlnis ?
 Fallimur, implexam fraudat, ut vnda, manum.
 Si procul ille puer, Matrem cur vulnerat absens ?
 Sin huc præsto redit, quid verat ergo fruar ?
 Gnate tuum linquis Matris sub pectore vultum ;
 Vultus at hic fallax omen amoris habet.
 Dulcis amor, fateor, sed quid iuuat ? errat ut asinum,
 Ille dolo ludit, ludit & ille fugâ.
 Quem quoties avidâ videor constringere dextrâ,
 Adstrictam toties frustrat, ut aura, manum.

Hic an adest? vincetis cur non obstringo lacertis?
 Sin, cur specto vigil? somnus an ergo puer?
 Somnus abest, vigil ignis Amor. spes addidit alas;
 Ocyus alipedem verito per arua gradum.
 Nec puer occurrit, gremioue tenetur, & vlnis;
 Quem teneam, rapidi turbinis instar abire.
 Insequar? ille fugit, sequiturque fugitque parentem:
 Prenso manu? vacuam defugit ille manum,
 Seu puer id, pueriue fuit leuis vmbra, vel error:
 Quidquid erat, viduo labitur vsque sinu.
 O crudelis amor (si fas sit dicere,) IESVS,
 Me cur ludis amans? error id, anne furor?
 Sed sine labe furor, si non innoxius error:
 Nox magè cara mei cordis, opinor, erat.
 An potius de lacte satur, fastidit alumnam?
 Absit, abest puero noxia: purus amat.
 Et pia mater amat, quem nescia quærit IESVM,
 Conspirat geminas mutua flamma faces.
 Sic absens si torret, vbi dabit ora tueri,
 Quo mihi cor vret fidere victor amor?
 Nonne rogo propiore piam flagrabit alumnam,
 Par vbi iunget amor mutua labra labris?
 Cor precor in viuam fax vertat vt alma fauillam:
 Grator hæc quauis luce fauilla calet.
 Fas sit amando mori. sin fors sinat altera Gnato
 Læta frui, fruar ô! detque fruendo mori!

ELEGIA XXVI.

Sua merita recenset B. Virgo, quæ vt
 puerum inueniat, quamlibet in
 formam gestit mutari.

1. Abitum sui pueri Virgo deplorat.
2. Sui amoris nomina enumerat.
3. Ardet in varias figuras, præsertim in Echo-
nem transformari.